Damian SŁOTA

METODY OBLICZENIOWE UKŁADÓW RÓWNAŃ LINIOWYCH

część I

(notatki do wykładu)

Spis treści

Przedmowa			3
1.	Metody dokładne		4
	1.1.	Układy trójkątne	4
	1.2.	Eliminacja Gaussa	6
	1.3.	Algorytm Thomasa dla układów trójprzekątniowych	11
	1.4.	Algorytm Banachiewicza rozkładu LU	15
Bibliografia			19

Przedmowa

Na wykładzie omówione zostaną wybrane metody obliczeniowe dla układów równań liniowych. W szczególności będą to: metoda eliminacji Gaussa, algorytm Thomasa dla układów trójprzekątniowych, algorytm Banachiewicza rozkładu LU oraz metody iteracyjne Jacobiego i Gaussa-Seidla. Wykład został opracowany na podstawie podręczników [1-10].

Metody dokładne

Rozważać będziemy układ równań liniowych postaci:

$$\begin{cases}
 a_{11} x_1 + a_{12} x_2 + \ldots + a_{1n} x_n = b_1, \\
 a_{21} x_1 + a_{22} x_2 + \ldots + a_{2n} x_n = b_2, \\
 \vdots \\
 a_{n1} x_1 + a_{n2} x_2 + \ldots + a_{nn} x_n = b_n,
\end{cases} (1.1)$$

gdzie $a_{ij}, b_i \in \mathbb{R}, i, j \in \{1, 2, ..., n\}$. Stosując zapis macierzowym powyższy układ można przedstawić następująco:

$$\mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{b},\tag{1.2}$$

gdzie:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix}$$

oraz:

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}, \qquad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_n \end{bmatrix}.$$

Będziemy zakładać, że macierz $\bf A$ jest nieosobliwa (det $\bf A \neq 0$). Wówczas powyższy układ ma jednoznaczne rozwiązanie.

1.1. Układy trójkątne

Układy równań liniowych, których macierze są macierzami trójkątnymi rozwiązuje się szczególnie łatwo. Układ z macierzą górnotrójkątną ma postać:

$$\begin{cases} u_{11} x_1 + u_{12} x_2 + \dots + u_{1n} x_n &= b_1, \\ u_{22} x_2 + \dots + u_{2n} x_n &= b_2, \\ & \vdots \\ u_{n-1} x_{n-1} + u_{n-1} x_n &= b_{n-1}, \\ u_{nn} x_n &= b_n. \end{cases}$$

Jeśli $u_{ii} \neq 0$, i = 1, ..., n, to niewiadome można wyznaczyć w kolejności od ostatniej do pierwszej: $x_n, x_{n-1}, ..., x_1$, ze wzorów:

$$x_{n} = \frac{b_{n}}{u_{n n}},$$

$$x_{n-1} = \frac{b_{n-1} - u_{n-1 n} x_{n}}{u_{n-1 n-1}},$$

$$\vdots$$

$$x_{1} = \frac{b_{1} - u_{1 n} x_{n} - u_{1 n-1} x_{n-1} - \dots - u_{12} x_{2}}{u_{11}}.$$

Powyższe wzory można zapisać w bardziej zwartej postaci:

$$x_{i} = \frac{b_{i} - \sum_{j=i+1}^{n} u_{ij} x_{j}}{u_{ii}}, \qquad i = n, n-1, n-2, \dots, 1.$$
(1.3)

Ponieważ niewiadome znajduje się od ostatniej do pierwszej, algorytm ten nazywa się postępowaniem odwrotnym lub podstawianiem wstecz.

Układ liniowy:

$$\mathbf{L}\mathbf{x} = \mathbf{b}$$

o macierzy dolnotrójkątnej:

$$\mathbf{L} = \begin{bmatrix} l_{11} & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ l_{21} & l_{22} & 0 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ l_{n-1} & l_{n-1} & l_{n-1} & l_{n-1} & \dots & l_{n-1} & n-1 & 0 \\ l_{n1} & l_{n2} & l_{n2} & \dots & l_{nn-1} & l_{nn} \end{bmatrix}$$

można rozwiązywać podobnie. Jeśli $l_{ii} \neq 0$ dla i = 1, ..., n, to niewiadome można wyznaczyć za pomocą postępowania wprzód:

$$x_{i} = \frac{b_{i} - \sum_{j=1}^{i-1} l_{ij} x_{j}}{l_{ii}}, \qquad i = 1, 2, 3, \dots, n.$$

$$(1.4)$$

Algorytm (dla macierzy górnotrójkątnej)

1. Dane: macierz $\mathbf{U}$; wektor $\mathbf{b}$.

2. Dla i = n, n - 1, n - 2, ..., 1 obliczamy:

$$x_i = \frac{1}{u_{ii}} \Big(b_i - \sum_{j=i+1}^n u_{ij} x_j \Big).$$

3. Wynikiem jest wektor **x** o współrzędnych $x_1, x_2, \ldots, x_n$.

Przykład 1.1. Rozwiązać układ równań:

$$\begin{cases} 2x_1 + 3x_2 - 4x_3 = 1, \\ 7x_2 + 10x_3 = 17, \\ 4x_3 = 4. \end{cases}$$

Rozwiązanie. Zgodnie ze wzorami (1.3) obliczamy:

$$x_3 = \frac{4}{4} = 1,$$

$$x_2 = \frac{17 - 10x_3}{7} = 1,$$

$$x_1 = \frac{1 + 4x_3 - 3x_2}{7} = 1.$$

Ostatecznie więc rozwiązaniem jest wektor:

$$\mathbf{x} = (1, 1, 1)^T$$
.

1.2. Eliminacja Gaussa

Najważniejszą z metod bezpośredniego rozwiązywania dowolnych układów równań liniowych jest *eliminacja Gaussa*. Pomysł w niej zastosowany polega na eliminacji niewiadomych z kolejnych równań w pewien systematyczny sposób. Daje to układ trójkątny, który możemy bez problemu rozwiązać.

Oznaczmy:

$$\mathbf{A}^{(1)} = \mathbf{A}, \qquad \mathbf{b}^{(1)} = \mathbf{b}.$$

Mamy więc układ postaci:

$$\begin{cases} a_{11}^{(1)} x_1 + a_{12}^{(1)} x_2 + \dots + a_{1n}^{(1)} x_n = b_1^{(1)}, \\ a_{21}^{(1)} x_1 + a_{22}^{(1)} x_2 + \dots + a_{2n}^{(1)} x_n = b_2^{(1)}, \\ \vdots \\ a_{n1}^{(1)} x_1 + a_{n2}^{(1)} x_2 + \dots + a_{nn}^{(1)} x_n = b_n^{(1)}. \end{cases}$$

Załóżmy teraz, że $a_{11}^{(1)} \neq 0$. Wtedy z ostatnich n-1 równań możemy wyeliminować niewiadomą x_1 odejmując od *i*-tego równania pierwsze równanie pomnożone przez:

$$l_{i1} = \frac{a_{i1}^{(1)}}{a_{i1}^{(1)}}, \qquad i = 2, 3, \dots, n.$$

Przekształcony układ przyjmuje postać:

$$\begin{cases} a_{11}^{(1)} x_1 + a_{12}^{(1)} x_2 + \dots + a_{1n}^{(1)} x_n = b_1^{(1)}, \\ a_{22}^{(2)} x_2 + \dots + a_{2n}^{(2)} x_n = b_2^{(2)}, \\ a_{32}^{(2)} x_2 + \dots + a_{3n}^{(2)} x_n = b_3^{(2)}, \\ \vdots \\ a_{n2}^{(2)} x_2 + \dots + a_{nn}^{(2)} x_n = b_n^{(2)}, \end{cases}$$

gdzie nowe współczynniki są dane wzorami:

$$a_{ij}^{(2)} = a_{ij}^{(1)} - l_{i1} a_{1j}^{(1)},$$
  $i = 2, ..., n,$ $j = 2, ..., n,$
 $b_i^{(2)} = b_i^{(1)} - l_{i1} b_1^{(1)},$ $i = 2, ..., n.$

Następnie z ostatnich n-2 równań eliminujemy zmienną x_2 odejmując od i-tego równania drugie równanie pomnożone przez (jeśli $a_{22}^{(2)} \neq 0$):

$$l_{i2} = \frac{a_{i2}^{(2)}}{a_{22}^{(2)}}, \qquad i = 3, 4, \dots, n.$$

Otrzymujemy układ równań postaci:

$$\begin{cases} a_{11}^{(1)} x_1 + a_{12}^{(1)} x_2 + \dots + a_{1n}^{(1)} x_n = b_1^{(1)}, \\ a_{22}^{(2)} x_2 + \dots + a_{2n}^{(2)} x_n = b_2^{(2)}, \\ a_{33}^{(3)} x_3 + \dots + a_{3n}^{(3)} x_n = b_3^{(3)}, \\ \vdots \\ a_{n3}^{(3)} x_3 + \dots + a_{nn}^{(3)} x_n = b_n^{(3)}, \end{cases}$$

gdzie nowe współczynniki są dane wzorami:

$$a_{ij}^{(3)} = a_{ij}^{(2)} - l_{i2} a_{2j}^{(2)}, i = 3, \dots, n, j = 3, \dots, n,$$

 $b_i^{(3)} = b_i^{(2)} - l_{i2} b_2^{(2)}, i = 3, \dots, n.$

Elementy $a_{11}^{(1)},\,a_{22}^{(2)},\,a_{33}^{(3)},\,\dots$ występujące w eliminacji nazywamy elementami głównymi. Jeśli wszystkie one są różne od zera, to możemy kontynuować eliminację aż do otrzymania po n-1 krokach układu równań z macierzą górnotrójkatna:

$$\begin{cases} a_{11}^{(1)} x_1 + a_{12}^{(1)} x_2 + \dots + a_{1n}^{(1)} x_n = b_1^{(1)}, \\ a_{22}^{(2)} x_2 + \dots + a_{2n}^{(2)} x_n = b_2^{(2)}, \\ \vdots \\ a_{nn}^{(n)} x_n = b_n^{(n)}, \end{cases}$$

który bez problemu możemy rozwiązać (bo $a_{ii}^{(i)} \neq 0$).

Eliminację wykonuje się w n-1 krokach o numerach $k=1,2,\ldots,n-1$. W k-tym kroku elementy $a_{ij}^{(k)}$ oraz $b_i^{(k)}$, dla i,j>k, przekształca się według wzorów:

$$l_{ik} = \frac{a_{ik}^{(k)}}{a_{kk}^{(k)}},$$

$$a_{ij}^{(k+1)} = a_{ij}^{(k)} - l_{ik} a_{kj}^{(k)}, \qquad i = k+1, k+2, \dots, n,$$

$$b_i^{(k+1)} = b_i^{(k)} - l_{ik} b_k^{(k)}, \qquad j = k+1, k+2, \dots, n.$$

Mnożniki l_{ik} , których użyliśmy przekształcając układ, są elementami macierzy L jedynkowej trójkątnej dolnej:

$$\mathbf{L} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ l_{21} & 1 & 0 & \dots & 0 \\ l_{31} & l_{32} & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ l_{n1} & l_{n2} & l_{n3} & \dots & 1 \end{bmatrix}.$$

Każdy mnożnik występuje na pozycji tego zera w macierzy układu, do którego powstania posłużył. Końcowy układ ma macierz trójkątną górną:

$$\mathbf{U} = \begin{bmatrix} a_{11}^{(1)} & a_{12}^{(1)} & a_{13}^{(1)} & \dots & a_{1n}^{(1)} \\ 0 & a_{21}^{(2)} & a_{23}^{(2)} & \dots & a_{2n}^{(2)} \\ 0 & 0 & a_{33}^{(3)} & \dots & a_{3n}^{(3)} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & a_{nn}^{(n)} \end{bmatrix}.$$

Te dwie macierze tworzą rozkład LU macierzy A:

$$A = LU$$
.

Eliminacja Gaussa w opisanej powyżej najprostszej postaci zawodzi np. dla układów w których któryś z elementów głównych będzie równy zero. Z kolei przy obliczeniach przybliżonych mogą się pojawić nie akceptowalne wyniki, w przypadku gdy współczynnik główny będzie mały w porównaniu z innymi elementami wiersza (zobacz przykład w projekcie z laboratorium). W takiej sytuacji możemy w każdym kroku wybrać element, który będzie elementem głównym w kolejnym kroku. Możemy wówczas posłużyć się częściowym wyborem elementów głównych lub pełnym wyborem elementów głównych, ewentualnie z uwzględnieniem skal. Na ogół uważa się, że pełny wybór, oczywiście bardziej kosztowny, nie ma istotnych zalet w porównaniu z wyborem częściowym.

Przy częściowym wyborze elementu głównego w pierwszym kroku jako element główny wybieramy ten element pierwszej kolumny, który ma największą wartość bezwzględną. Ogólnie w k-tym kroku elementem głównym będzie ten spośród n-k+1 elementów dolnej części k-tej kolumny macierzy $\mathbf{A}^{(k)}$, który ma największą wartość bezwzględną. Jeśli jest nim element z j-tego wiersza, to możemy zamienić miejscami wiersze k-ty z j-tym i wykonać dalszą część eliminacji.

W praktyce nie przenosi się wierszy macierzy w pamięci komputera, bo to przedłuża obliczenia. Zamiast tego wybieramy inaczej wiersze główne – nie w naturalnym porządku $1, 2, \ldots, n-1$, ale kolejne wiersze o wskaźnikach $p_1, p_2, \ldots, p_{n-1}$, gdzie $(p_1, p_2, \ldots, p_{n-1}, p_n)$ jest permutacją zbioru $(1, 2, \ldots, n)$. Numer p_k wskazuje wiersz macierzy $\mathbf{A}^{(k)}$ zawierający w dolnej części k-tej kolumny element maksymalny co do wartości bezwzględnej.

Eliminację Gaussa możemy także wykorzystać do wyznaczenia wyznacznika zadanej macierzy oraz macierzy odwrotnej. W celu wyznaczenia wyznacznika macierzy **A** korzystając z algorytmu Gaussa przekształcamy daną macierz do macierzy trójkątnej i wówczas:

$$\det \mathbf{A} = \prod_{i=1}^{n} a_{ii}^{(i)}.$$

Wyznaczając macierz odwrotną zapisujemy macierz dołączoną postaci $[\mathbf{A}|\mathbf{E}]$, gdzie $\mathbf{E}$ jest macierzą jednostkową. Następnie przekształcamy (zgodnie z algorytmem Gaussa) tak aby na początku uzyskać macierz jednostkową, wówczas w drugiej części macierzy dołączonej uzyskamy macierz odwrotną: $[\mathbf{E}|\mathbf{A}^{-1}]$.

Algorytm podstawowy (bez wyboru elementów głównych)

- 1. Dane: macierz **A**; wektor **b**.
- 2. Dla $k = 1, 2, \dots, n-1$:

a) Dla
$$i = k + 1, k + 2, ..., n$$
:

$$i) l_{ik} = \frac{a_{ik}^{(k)}}{a_{kk}^{(k)}},$$

$$b_i^{(k+1)} = b_i^{(k)} - l_{ik} b_k^{(k)},$$

iii) Dla
$$j = k + 1, k + 2, \dots, n$$
: $a_{ij}^{(k+1)} = a_{ij}^{(k)} - l_{ik} a_{kj}^{(k)}$.

3. Rozwiązujemy otrzymany układ z macierzą górnotrójkątną.

Przykład 1.2. Metodą eliminacji Gaussa rozwiązać układ równań:

$$\begin{cases} x_1 + x_2 - 2x_3 + x_4 = 1, \\ x_1 + 2x_2 + 3x_3 - 4x_4 = 2, \\ 2x_1 + x_2 - x_3 - x_4 = 1, \\ x_1 - x_2 + x_3 + 2x_4 = 3. \end{cases}$$

Rozwiązanie. Zapiszmy macierz rozszerzona rozważanego układu:

$$[\mathbf{A}|\mathbf{b}] = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 1 & 1\\ 1 & 2 & 3 & -4 & 2\\ 2 & 1 & -1 & -1 & 1\\ 1 & -1 & 1 & 2 & 3 \end{bmatrix}.$$

Odejmując od trzech ostatnich równań pierwsze równanie pomnożone, odpowiednio, przez:

$$l_{21} = 1,$$
  $l_{31} = 2,$ $l_{41} = 1,$

dostajemy:

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & -2 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 5 & -5 & 1 \\ 0 & -1 & 3 & -3 & -1 \\ 0 & -2 & 3 & 1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Następnie odejmujemy od dwóch ostatnich równań drugie równanie pomnożone, odpowiednio, przez:

$$l_{32} = -1, l_{42} = -2,$$

otrzymujemy:

$$\left[\begin{array}{cccc|cccc}
1 & 1 & -2 & 1 & 1 \\
0 & 1 & 5 & -5 & 1 \\
0 & 0 & 8 & -8 & 0 \\
0 & 0 & 13 & -9 & 4
\end{array}\right].$$

Odejmując z kolei od ostatniego równania trzecie równanie pomnożone przez:

$$l_{43} = \frac{13}{8},$$

otrzymujemy:

$$\left[\begin{array}{cccc|cccc}
1 & 1 & -2 & 1 & 1 \\
0 & 1 & 5 & -5 & 1 \\
0 & 0 & 8 & -8 & 0 \\
0 & 0 & 0 & 4 & 4
\end{array}\right].$$

Rozwiązując otrzymany układ z macierzą górnotrójkatną obliczamy:

$$x_4 = \frac{4}{4} = 1,$$

$$x_3 = \frac{0 + 8x_4}{8} = 1,$$

$$x_2 = \frac{1 + 5x_4 - 5x_3}{1} = 1,$$

$$x_1 = \frac{1 - x_4 + 2x_3 - x_2}{1} = 1.$$

Rozwiązanie układu równań jest więc wektor:

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

1.3. Algorytm Thomasa dla układów trójprzekątniowych

Rozważać będziemy trójprzekątniowy układ równań liniowych:

$$\mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{d}$$

gdzie:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} b_1 & c_1 & 0 & \dots & \dots & 0 \\ a_2 & b_2 & c_2 & 0 & \dots & \dots & 0 \\ 0 & a_3 & b_3 & c_3 & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & \dots & \dots & 0 & a_{n-1} & b_{n-1} & c_{n-1} \\ 0 & \dots & \dots & 0 & a_n & b_n \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}, \quad \mathbf{d} = \begin{bmatrix} d_1 \\ d_2 \\ \vdots \\ d_n \end{bmatrix},$$

który możemy również zapisać w postaci:

$$a_i x_{i-1} + b_i x_i + c_i x_{i+1} = d_i, \qquad i = 1, 2, \dots, n,$$
 (1.5)

gdzie przyjęto dodatkowo $a_1 = 0$ oraz $c_n = 0$.

Rozwiązania rozważanego układu szukamy w postaci:

$$x_i = \beta_i \, x_{i+1} + \gamma_i \tag{1.6}$$

lub, zapisując nieco inaczej:

$$x_{i-1} = \beta_{i-1} x_i + \gamma_{i-1}, \tag{1.7}$$

gdzie β_i oraz γ_i są nieznanymi współczynnikami. W celu wyznaczenia tych współczynników równanie (1.7) podstawiamy do (1.5) i wyliczamy x_i , otrzymując kolejno:

$$a_i \beta_{i-1} x_i + a_i \gamma_{i-1} + b_i x_i + c_i x_{i+1} = d_i$$

 $x_i (a_i \beta_{i-1} + b_i) = d_i - a_i \gamma_{i-1} - c_i x_{i+1}$,

czyli:

$$x_{i} = -\frac{c_{i}}{a_{i} \beta_{i-1} + b_{i}} x_{i+1} + \frac{d_{i} - a_{i} \gamma_{i-1}}{a_{i} \beta_{i-1} + b_{i}}.$$
(1.8)

Porównując prawe strony równań (1.6) i (1.8) mamy:

$$\beta_i = -\frac{c_i}{a_i \,\beta_{i-1} + b_i},\tag{1.9}$$

$$\gamma_i = \frac{d_i - a_i \, \gamma_{i-1}}{a_i \, \beta_{i-1} + b_i}.\tag{1.10}$$

Licząc β_i i γ_i z powyższych wzorów musimy znać β_{i-1} i γ_{i-1} . Aby zatem wszystkie β_i i γ_i dało się wyliczyć, musimy jeszcze określić wartości β_1 oraz γ_1 . W tym celu korzystamy z równania (1.5) dla i=1, otrzymując:

$$b_1 x_1 + c_1 x_2 = d_1 \implies x_1 = -\frac{c_1}{b_1} x_2 + \frac{d_1}{b_1}.$$

Ponieważ z (1.6) dla i = 1 mamy, że:

$$x_1 = \beta_1 x_2 + \gamma_1,$$

więc z ostatnich dwóch równości dostajemy:

$$\beta_1 = -\frac{c_1}{b_1},$$
$$\gamma_1 = \frac{d_1}{b_1}.$$

Żeby teraz wyznaczyć rozwiązanie korzystając ze wzoru (1.6) musimy jeszcze znać wartość x_n . W celu jej wyznaczenia do ostatniego równania w układzie (1.5) (czyli dla i = n):

$$a_n x_{n-1} + b_n x_n = d_n$$

wstawiamy zależność (1.7) dla i = n:

$$a_n (\beta_{n-1} x_n + \gamma_{n-1}) + b_n x_n = d_n.$$

Wyliczamy stąd szukaną wartość:

$$x_n = \frac{d_n - a_n \gamma_{n-1}}{a_n \beta_{n-1} + b_n} = \gamma_n.$$

Pozostałe x_i dla $i=n-1,n-2,\ldots,1,$ wyznaczamy teraz z zależności (1.6).

Algorytm

- 1. Dane: wektory a, b, c, d.
- 2. Liczymy:

$$\beta_1 = -\frac{c_1}{b_1}, \qquad \gamma_1 = \frac{d_1}{b_1}.$$

3. Dla i = 2, 3, ..., n liczymy:

$$\beta_i = -\frac{c_i}{a_i \beta_{i-1} + b_i}, \qquad \gamma_i = \frac{d_i - a_i \gamma_{i-1}}{a_i \beta_{i-1} + b_i}.$$

- 4. Podstawiamy: $x_n = \gamma_n$.
- 5. Dla $i = n 1, n 2, \dots, 1$ liczymy:

$$x_i = \beta_i \, x_{i+1} + \gamma_i.$$

6. Wynikiem jest wektor x.

Przykład 1.3. Przy pomocy algorytmu Thomasa rozwiązać układ równań:

$$\begin{bmatrix} 2 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 2 & 4 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & 2 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ 6 \\ 4 \\ 1 \\ 4 \end{bmatrix}.$$

Rozwiązanie. Będziemy rozważać następujące wektory:

$$\mathbf{a} = (0, 3, 1, 1, 2),$$
  $\mathbf{b} = (2, 1, 2, 1, 2),$
 $\mathbf{c} = (2, 1, 4, 1, 0),$ $\mathbf{d} = (2, 6, 4, 1, 4).$

Obliczamy potrzebne współczynniki:

$$\beta_1 = -\frac{c_1}{b_1} = -\frac{2}{2} = -1,$$

$$\gamma_1 = \frac{d_1}{b_1} = \frac{2}{2} = 1,$$

$$\beta_2 = -\frac{c_2}{a_2\beta_1 + b_2} = \frac{1}{2},$$

$$\gamma_2 = \frac{d_2 - a_2\gamma_1}{a_2\beta_1 + b_2} = -\frac{3}{2},$$

$$\beta_3 = -\frac{c_3}{a_3 \beta_2 + b_3} = -\frac{8}{5},$$
$$\gamma_3 = \frac{d_3 - a_3 \gamma_2}{a_3 \beta_2 + b_3} = \frac{11}{5},$$

$$\beta_4 = -\frac{c_4}{a_4 \beta_3 + b_4} = \frac{5}{3},$$
$$\gamma_4 = \frac{d_4 - a_4 \gamma_3}{a_4 \beta_3 + b_4} = 2,$$

$$\beta_5 = -\frac{c_5}{a_5 \beta_4 + b_5} = 0,$$

$$\gamma_5 = \frac{d_5 - a_5 \gamma_4}{a_5 \beta_4 + b_5} = 0,$$

następnie wyznaczamy niewiadome:

$$x_5 = \gamma_5 = 0,$$

$$x_4 = \beta_4 x_5 + \gamma_4 = 2,$$

$$x_3 = \beta_3 x_4 + \gamma_3 = -1,$$

$$x_2 = \beta_2 x_3 + \gamma_2 = -2,$$

$$x_1 = \beta_1 x_2 + \gamma_1 = 3.$$

Rozwiązaniem jest wiec wektor:

$$\mathbf{x} = (3, -2, -1, 2, 0)^T.$$

1.4. Algorytm Banachiewicza rozkładu LU

W metodzie tej macierz $\bf A$ układu równań liniowych przedstawiamy w postaci iloczynu dwóch macierzy trójkątnych $\bf L$ i $\bf U$:

$$\mathbf{A} = \mathbf{L} \mathbf{U}$$
.

gdzie ${\bf L}$ jest macierzą dolnotrójkątną, a ${\bf U}$ gornotrójkątną z jedynkami na głównej przekątnej:

$$\mathbf{L} = \begin{bmatrix} l_{11} & 0 & \dots & \dots & 0 \\ l_{21} & l_{22} & 0 & \dots & \dots & 0 \\ l_{31} & l_{32} & l_{33} & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & & \vdots \\ l_{n-11} & l_{n-12} & l_{n-13} & \dots & l_{n-1n-1} & 0 \\ l_{n1} & l_{n2} & l_{n3} & \dots & l_{nn-1} & l_{nn} \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{U} = \begin{bmatrix} 1 & u_{12} & u_{13} & u_{14} & \dots & u_{1n} \\ 0 & 1 & u_{23} & u_{24} & \dots & u_{2n} \\ 0 & 0 & 1 & u_{34} & \dots & u_{3n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots & & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 1 & u_{n-1n} \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Przy takim przedstawieniu rozwiązywany układ równań ($\mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{b}$) przyjmie postać:

$$LUx = b$$
.

Jeśli wprowadzimy oznaczenie $\mathbf{y} = \mathbf{U} \mathbf{x}$, to aby rozwiązać wyjściowy układ równań musimy rozwiązać dwa układy trójkątne, a mnianowicie dolnotrójkątny układ:

$$Ly = b$$

oraz górnotrójkatny układ:

$$\mathbf{U}\mathbf{x} = \mathbf{y}$$
.

W tym przypadku problem rozwiązania układu $\mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{b}$ sprowadza się więc do wyznaczenia rozkładu $\mathbf{L}\mathbf{U}$. W tym celu wymnażamy macierze $\mathbf{L}$ i $\mathbf{U}$, otrzymując:

$$\mathbf{L}\mathbf{U} = \begin{bmatrix} l_{11} & l_{11} \, u_{12} & l_{11} \, u_{13} \\ l_{21} & l_{21} \, u_{12} + l_{22} & l_{21} \, u_{13} + l_{22} \, u_{23} \\ l_{31} & l_{31} \, u_{12} + l_{32} & l_{31} \, u_{13} + l_{32} \, u_{23} + l_{33} \\ \vdots \\ l_{n1} & l_{n1} \, u_{12} + l_{n2} & l_{n1} \, u_{13} + l_{n2} \, u_{23} + l_{n3} \\ & \cdots & & & & \\ l_{11} \, u_{12} + l_{n2} & l_{n1} \, u_{13} + l_{n2} \, u_{23} + l_{n3} \\ & \cdots & & & & \\ l_{11} \, u_{1n} & & & \\ \vdots & & & & \\ l_{31} \, u_{14} + l_{32} \, u_{24} + l_{33} \, u_{34} & \cdots & l_{31} \, u_{1n} + l_{32} \, u_{2n} + l_{33} \, u_{3n} \\ \vdots & & & & \\ l_{n1} \, u_{14} + l_{n2} \, u_{24} + l_{n3} \, u_{34} & \cdots & l_{n1} \, u_{1n} + l_{n2} \, u_{2n} + \cdots + l_{n\,n-1} \, u_{n-1\,n} + l_{nn} \end{bmatrix}$$

Porównując współczynniki powyższej macierzy ze współczynnikami macierzy **A** dostajemy wzory na rozkład **LU**. Wzory te zostały przedstawione w poniższym algorytmie.

Algorytm Banachiewicza rozkładu LU

- 1. Dane: macierz A.
- 2. Definiujemy macierz zerową L i macierz jednostkową U.
- 3. Dla i = 1, 2, ..., n liczymy $l_{i1} = a_{i1}$.
- 4. Dla $j = 2, 3, \dots, n$ liczymy $u_{1j} = \frac{a_{1j}}{l_{11}}$.
- 5. Dla $j = 2, 3, \dots, n$:

a) Dla i = 2, 3, ..., j - 1 liczymy:

$$u_{ij} = \frac{1}{l_{ii}} \left(a_{ij} - \sum_{k=1}^{i-1} l_{ik} u_{kj} \right).$$

b) Dla $i = j, j + 1, \dots, n$ liczymy:

$$l_{ij} = a_{ij} - \sum_{k=1}^{j-1} l_{ik} \, u_{kj}.$$

5. Wynikiem sa macierze L i U.

Przykład 1.4. Metodą Banachiewicza rozwiązać układ równań:

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 3 & 2 & 4 \\ 4 & 3 & 5 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 5 \\ 6 \end{bmatrix}.$$

Rozwiązanie. W tym przypadku rozkład LU jest postaci:

$$\begin{bmatrix} l_{11} & 0 & 0 \\ l_{21} & l_{22} & 0 \\ l_{31} & l_{32} & l_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & u_{12} & u_{13} \\ 0 & 1 & u_{23} \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} l_{11} & l_{11}u_{12} & l_{11}u_{13} \\ l_{21} & l_{21}u_{12} + l_{22} & l_{21}u_{13} + l_{22}u_{23} \\ l_{31} & l_{31}u_{12} + l_{32} & l_{31}u_{13} + l_{32}u_{23} + l_{33} \end{bmatrix}.$$

Porównując to z macierzą A dostajemy kolejno:

- pierwsza kolumna:

$$l_{11} = 1, l_{21} = 3, l_{31} = 4;$$

- pierwszy wiersz:

$$u_{12} = \frac{a_{12}}{l_{11}} = 1, \qquad u_{13} = \frac{a_{13}}{l_{11}} = 3;$$

– druga kolumna:

$$l_{22} = a_{22} - l_{21} u_{12} = -1,$$
  $l_{32} = a_{32} - l_{31} u_{12} = -1;$

- trzecia kolumna:

$$u_{23} = \frac{1}{l_{22}}(a_{23} - l_{21} u_{13}) = 5, \qquad l_{33} = a_{33} - l_{31} u_{13} - l_{32} u_{23} = -2.$$

Mamy więc rozkład:

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 3 & 2 & 4 \\ 4 & 3 & 5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 3 & -1 & 0 \\ 4 & -1 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & 5 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Rozwiązujemy pierwszy układ trójkątny $\mathbf{L}\mathbf{y} = \mathbf{b}$ czyli:

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 3 & -1 & 0 \\ 4 & -1 & -2 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 5 \\ 6 \end{bmatrix}.$$

Skąd kolejno mamy:

$$y_1 = 3,$$

 $y_2 = 4,$
 $y_3 = 1.$

Przechodzimy do drugiego układu trójkątnego $\mathbf{U} \mathbf{x} = \mathbf{y}$ czyli:

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 0 & 1 & 5 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 3 \\ 4 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Rozwiązując go dostajemy kolejno:

$$x_3 = 1,$$

 $x_2 = -1,$
 $x_1 = 1.$

Ostatecznie więc rozwiązaniem wyjściowego układu równań jest wektor $\mathbf{x}=(1,-1,1)^T.$

Bibliografia

- 1. R.L. Burden, J.D. Faires, *Numerical Analysis*, PWS-Kent Publ. Com., Boston 1989.
- 2. J.P. Epperson, An Introduction to Numerical Methods and Analysis, Wiley Interscience, Hoboken 2007.
- 3. Z. Fortuna, B. Macukow, J. Wąsowski, *Metody numeryczne*, WNT, Warszawa 1993.
- 4. K. Golec-Biernat, Metody numeryczne dla fizyków, Kraków 2015.
- P. Kiciak, Matematyka obliczeniowa, Uniwersytet Warszawski, Wydział MIM, Warszawa 2014.
- 6. D. Kincaid, W. Cheney, Analiza numeryczna, WNT, Warszawa 2006.
- 7. E. Majchrzak, B. Mochnacki, Metody numeryczne. Podstawy teoretyczne, aspekty praktyczne i algorytmy, Wyd. Pol. Śl., Gliwice 2004.
- 8. A. Ralston, Wstęp do analizy numerycznej. PWN, Warszawa 1983.
- 9. J. Stoer, R. Bulirsch, Wstęp do analizy numerycznej, PWN, Warszawa 1987.
- 10. K. Tabisz, *Metody numeryczne I*, Instytut Matematyczny, Uniwersytet Wrocławski, Wrocław 2003.